

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ (ΠΑΣΚ - Α)

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΣΚ - Α ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΑΔΑΣ ΤΗΣ
27.4.1977 ΜΕ ΘΕΜΑ "ΤΟ ΚΡΙΣΙΜΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ."

Φίλοι, Συνάδελφοι,

1. 'Η 'Ελλάδα αντιμετωπίζει άπειλή κατά της ανεπαισθησίας της, παρά την τεχνική ύφεση των τελευταίων καιρών. 'Ο 'Ελληνισμός αντιμετωπίζει πρόβλημα έθνικης επέβλεψης. Μια ακόμα περιοχή της 'Ανατολικής Μεσογείου, έκευ που έντείνονται τά αναγνωρισμένα από τίς Διεθνείς Συνθήκες καί την ιστορική πραγματικότητα έδαφικά καί θαλάσσια σύνορά μας, άπειλεϊται άμεσα.

'Η ιστορία αυτού του τόπου είναι χωρίς άμφιβολία, ή μακρότερη ιστορία άντίστασης, άντοχής καί έκμονής για επέβλεψη, που μπορεί να επέδειξει ένας λαός.
2. Σήμερα στο Αίγαίο για άλλη μια φορά κρίνεται τό μέλλον αυτού του τόπου. Καί όσα συμβούν τώρα έδω, θα είναι καθοριστικά για την μελλοντική μας επέβλεψη ή την όριστική καταστροφή. Γιατί πραγματικά μετά την έθνική συμφορή του 1922 καί τά όριστικά σύνορα που μάς επέβλήθηκαν τότε, ό έλληνισμός δέν έχει άλλα περιθώρια ύποχώρησης καί συρύνωσης.
'Η 'Ελλάδα δέν αντιμετωπίζει άπειλή κατά της ανεπαισθησίας της μόνο, αλλά πραγματική καί ούσιαστική άπειλή κατά της ύπαρξής της. "Όργανο αυτών των άπειλών είναι ό προσχεδιασμένος έπεκτατισμός, που μεθοδικά αναπτύσσουν οί σερβιλιστικοί κύκλοι της Τουρκίας μέ την άνοικτή καθοδήγηση καί ύποστήριξη της έμπεριλαλιστικής πολιτικής των ΗΠΑ καί την ύπολογισμένη άνοχη (καί έμμεση κάποτε ύποστήριξη) της ήγεμονίστικής πολιτικής της ΕΣΣΔ. Τό πλέγμα του άνταγωνισμού των υπερδυνάμεων, ιδιαίτερα πυκνό στην 'Ανατολική Μεσόγειο, περισφύγγει τώρα άσφυκτικά τό Αίγαίο καί τά 'Ελληνικά νησιά.
3. 'Η άπειλή του τουρκικού σερβιλισμού ξεκινάει βέβαια από παλιά καί ή παράθεση των γεγονότων δείχνει ότι οί γείτονές μας βαδίζουν μεθοδικά πάνω σε καλά όργανωμένο σχέδιο που στόχο του δέν έχει μόνο τά δικαιώματα έρευνας καί τά δικαιώματα έκμετάλλευσης του πλούτου της ύφαλοκρηπίδας, αλλά καί περισσότερο σημαντικό. την γενοκτονία του έλληνικού στοιχείου που βρίσκεται ή θα βρεθεί κάτω άπ'τόν έλεγχό τους

καί τή συνεχή απόσπαση τμημάτων τῆς Ἑλλάδας ἢ τοῦ ἐλληνισμοῦ γενικώτερα.

Νά μερικὰ σημεῖα αἰχμῆς αὐτοῦ τοῦ σχεδίου:

- 3.1. Ἐξαφάνιση κάθε πολιτιστικοῦ στοιχείου ποῦ θύμιζε τήν ἔντονη ἄλλοτε παρουσία τοῦ ἐλληνισμοῦ στή Μικρά Ἀσία.
- 3.2. Ἀφελληνισμός τῆς Ἰμβρου καί Τενέδου κατὰ παράβαση τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης ποῦ προβλέπει γι' αὐτά τά νησιά εἰδικό καθεστῶς προστασίας τῶν κατοίκων.
- 3.3. Ξερίζωμα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέ τά πλοῖα βάρβαρα καί ὡμά μέσα (περισσότεροι ἀπό 100.000 τό 1923, λιγώτεροι ἀπό 10.000 σήμερα).
- 3.4. Ἐπέθεση κατὰ τῆς ἀνεξάρτητης Κύπρου καί κατοχή τοῦ βορεινοῦ τμήματος. Μεθόδευση τῆς διχοτόμησης ποῦ δέν ἀποτελεῖ γιά τούς Τούρκους παρά ἓνα ἀκόμα βῆμα γιά τήν ὁλοκληρωτική κατάληψη τοῦ νησιοῦ καί τήν ἐξόντωση τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου.
- 3.5. Διεκδικήσεις στήν ὑφαλοκρηπίδα τοῦ Αἰγαίου καί ἔντονη προσπάθεια νά ἐμφανισθεῖ τό θέμα σάν διαφορά Τουρκίας - Ἑλλάδας. Ἡ ἐλληνική Κυβέρνηση ἔχει δυστυχῶς ἀποδεχθεῖ τήν ὑπαρξη διαφορᾶς (προσφυγή στή Χάγη, ἀπόψεις Καραμανλή στή Βουλή, δηλώσεις Σταυροπούλου κ.λ.π) ἐνῶ σύμφωνα μέ τή Σύμβαση τῆς Γενεύης τοῦ '58 γιά μᾶς τέτοιο θέμα δέν ἔπρεπε νά ὑπάρχει. Πρόκειται σαφῶς γιά ἀπειλή κατὰ τῶν κυριαρχικῶν μας δικαιωμάτων καί ὁποιαδήποτε συζήτηση ἔξω ἀπ' αὐτή τήν ἀρχή μπορεῖ νά ὀδηγήσει σέ παραχώρηση Ἑλληνικοῦ χώρου. Μέ τή Συνθήκη τῆς Λωζάνης τοῦ 1923, ἀποσπᾶσθηκαν τά ἐλληνικά νησιά Ἰμβρος καί Τένεδος (κι' αὐτό θεωρήθηκε ἀπαραίτητο γιά τήν προστασία τῶν Στενῶν) καί παραχωρήθηκαν στήν Τουρκία, καθώς ἐπίσης καί κάθε νησίδα ποῦ βρισκόταν σέ μια θαλάσσια λωρίδα πλάτους 3 μιλίων κατὰ μήκος τῆς Μικρασιατικῆς ἀκτῆς. Εἶναι φανερό ὅτι ἔτσι καθορίστηκαν καί οἱ ἀκραῖες ἐδαφικές περικοπές ποῦ ἐπιβλήθηκαν στήν ἡττημένη τότε Ἑλλάδα. Αὐτό πρέπει νά θεωρεῖται σάν ὀριστική διευθέτηση τῶν θαλασσίων συνόρων μας, καθώς καί σάν ἀναγνώριση τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητος ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι χώρα κατ' ἐξοχήν παράκτια καί νησιωτική, ποῦ σημαίνει ὅτι τά νησιά μας ἔχουν ὑφαλοκρηπίδα ποῦ διακόπτει τήν ἡπειρωτική ὑφαλοκρηπίδα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τά ὅρια καθορίζονται ἀκριβῶς ὅπως καί στήν περίπτωση τῆς κοινῆς

ύφαλοκρηπίδας παράκτιων κρατῶν. Σύμφωνα μέ τά παραπάνω λοιπόν γιά τήν Ἑλλάδα δέν ὑπάρχει, ὅπως εἶπαμε, κανένα θέμα διαφορᾶς μέ τήν Τουρκία. Ὑπάρχει μόνο ἀπειλή κατά τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, ἀπό μέρους τῆς ἐθύνουσας τάξης τῆς Τουρκίας.

Ἐδῶ θά πρέπει νά διευκρινήσουμε ὅτι ἀκόμα καί τό αἴτημα γιά "ἐκμετάλλευση" ἢ "συνεκμετάλλευση" τοῦ τυχόν πλούτου τῆς ὑφαλοκρηπίδας τοῦ Αἰγαίου, (πού ἔχει δυστυχῶς προταθεῖ ἀπό πολλές πλευρές σάν λύση τοῦ προβλήματος), ἐπίσης ἀποτελεῖ ἄμεση ἀπειλή γιά κυριαρχία ἢ συγκυριαρχία ξένων στόν ἐλληνικό χῶρο. Γιατί ἡ ἐκμετάλλευση συνεπάγεται καί ὀρισμένες κατασκευές πού οὐσιαστικά θεωροῦνται νησιῶδες καί ἔτσι τό κράτος πού τίς χρησιμοποιεῖ μπορεῖ ν' ἀσκήσει κυριαρχία σ' αὐτές γύρω ἀπ' αὐτές καί πάνω ἀπ' αὐτές. Μπορεῖ νά πάρει κάθε μέτρο πού κρίνει σκόπιμο γιά τήν προστασία τους.

Ἄν τώρα λάβουμε ὑπ' ὄψη μας, τοὺς ἐπίσημους χάρτες πού ἔχουν δημοσιευτεῖ στήν τούρκικη "Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως" διαπιστώνουμε ὅτι διεκδικοῦν δικαίωματα στήν ὑφαλοκρηπίδα τοῦ Αἰγαίου πού ἐκτείνονται στήν μεγαλύτερη ἐπιφάνεια τοῦ Β. Αἰγαίου. Κι ἂν αὐτά μεταφραστοῦν, καθῶς εἶδαμε, σέ οὐσιαστικά κυριαρχικά δικαίωματα, βλέπουμε ἄμεση τήν ἀπειλή γιά τά νησιᾶ μας πού βρίσκονται μέσα στήν διεκδικούμενη ἐπιφάνεια: Τή Σαμοθράκη, τή Λήμνο, τόν Ἀη-Στράτη, τή Μυτιλήνη, τή Χίο κ.ἄ. Καί εἶναι σαφεῖς οἱ ἐνδείξεις, ὅτι παρόμοιες διεκδικήσεις ἔχουν ἤδη διατυπωθεῖ καί γιά τό Ν. Αἰγαῖο στή μεγαλύτερή του ἔκταση.

- 3.6. Διεκδικήσεις στόν ἔλεγχο ἀπ' τοὺς Τούρκους σωβενλιστές τοῦ ἐναέριου χώρου, πάνω ἀπ' τό Αἰγαῖο. Καί αὐτό ἐμφανίζεται σάν ἓνα ἀπλό τεχνικό ζήτημα, ἐνῶ στήν πραγματικότητα ἀποτελεῖ μιᾶ ἀκόμη προσπάθεια καί μάλιστα σοβαρότατη γιά τήν προώθηση τῶν διεκδικησέων τους στόν ἐλληνικό χῶρο. Ἡ παραβολή τῶν χαρτῶν δείχνει μιᾶ σύμπτωση τῆς διεκδικούμενης ὑφαλοκρηπίδας καί τοῦ διεκδικούμενου ἐναέριου χώρου. Γνωρίζοντας ὅτι τό δικαίωμα ἐλέγχου στόν ἐναέριο χῶρο μέ βάση τίς διατάξεις τοῦ παραρτήματος 11 (ANNEX 11) τοῦ Διεθνοῦς Ὁργανισμοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας (I.C.A.O.), δίνει ἐπίσης τό δικαίωμα χρήσης κάθε εἵδους μέσων (πλοίων καί ἀεροπλάνων) σέ περίπτωση συναγερμού (πραγματικοῦ ἢ ψεύτικου) βλέπουμε ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις τῶν Τούρκων καί πάλι ἔχουν σάν στόχο τή θάλασσα τοῦ Αἰγαίου καί τά Ἑλληνικά νησιᾶ.

‘Αλλά νά καί ένα ακόμη σοβαρότατο γεγονός που συνδέεται μέ τήν ίδια άπαίτηση τών Τούρκων. Στήν περίπτωση διενέργειας αεροναυ-
τικών άσκήσεων σέ καιρό ειρήνης, σέ άνοικτή θάλασσα, ή ένδια-
φερόμενη χώρα πρέπει νά τά προαναγγείλει μέ σαφή τοπικό καί
χρονικό προσδιορισμό. Πρέπει επίσης νά έρθει σέ έπαφή ύστερα
άπό αίτηση καί νά συμφωνήσει μέ τή χώρα που άσκει τόν έναέριο
έλεγχο πάνω άπ’ τή θαλάσσια περιοχή τών άσκήσεων. Φυσικά ή χώ-
ρα που ένεργεί τίς πολεμικές άσκήσεις, πρέπει νά σεβασθεί τίς
υποδείξεις τής χώρας που άσκει τόν έναέριο έλεγχο. Οί τελευ-
ταίες μεγάλες τουρκικές αεροναυτικές άσκήσεις στό Αίγαίο γύνα-
νε στήν περιοχή εκείνη που ό έλεγχος του έναέρλου χώρου της
άνήκει στήν Ελλάδα, αλλά διεκδικείται από τους Τούρκους στρα-
τοκράτες που μ’ αὐτή τήν εύκαιρία εφαρμόσανε μονομερώς αυθαίρετα
καί παράνομα τήν άπαίτησή τους αὐτή. Φυσικά δέν ζητήσανε καμ-
μιά άδεια άπ’ τίς Έλληνικές άρχές καί οὔτε άποδεχθήκανε τίς
υποδείξεις για άλλαγές του τόπου καί χρόνου βολής καί βομβαρ-
δισμῶν μέ πραγματικά πυρά. ‘Αλλά οὔτε καί έμποδιστήκανε νά τά
έκτελέσουνε. Παρανομήσανε χωρίς τιμωρία για άλλη μιá φορά.
Καί τέλος παραμένει άναπάντητο ένα πελώριο έρωτηματικό: Για
τίς τελευταίες άσκήσεις τών Δυνάμεων του NATO (χωρίς συμμετοχή
τής Ελλάδας) που γίνονται στήν ίδια περιοχή άπολουθήθηκε ή παρα-
τυπική διαδικασία ή άλλη μιá φορά παραβιαστήκανε τά κυριαρχικά
μας δικαιώματα.

3.7. Οί τουρκικές αεροναυτικές άσκήσεις όμως περιέχουν καί άλλα στοι-
χεία άπειλῶν καί παρανομιῶν. Πρῶτα άπ’ όλα, έπειδή θά ήτανε γε-
λοίο νά φανταστοῦμε ὅτι άσκήσεις τών Τούρκων έξω άπ’ τά πλαίσια
του NATO στρέφονται έναντίον του πανίσχυρου Σοβιετικού Στόλου,
είναι φανερό, ὅτι στρέφονται εύθέως έναντίον του χώρου, ὅπου
καί γύνανε, έναντίον του Αίγαίου καί τῶν νησιῶν του. Οί παρα-
νομίες αναφέρονται στό ὅτι οί άσκήσεις αὐτές πρέπει:

3.7.1. Νά γίνονται σέ περιορισμένη έκταση τής άνοικτῆς θάλασ-
σας καί σέ περιορισμένο χρονικό διάστημα, ένῳ οί Τούρκοι
έκταθήκανε σ’ ὅλο τό άνατολικό Αίγαίο άπό τή Ρόδο ὡς τήν
‘Αλεξανδρούπολη καί “κατά σύμπτωση” σ’ ὅλες τίς διεκδι-
κούμενες περιοχές ύφαλοκρηπίδας καί έναέρλου έλεγχου
(καί ακόμη περισσότερο ἴσως) καί για άσυνήθιστα μεγάλο
χρονικό διάστημα.

3.7.2. Δημιουργήσανε δυσχέρειες καί ανασφάλεια στίς θαλάσσιες καί έναέριες συγκοινωνίες.

3.7.3. Ρυπάνανε τή θάλασσα καί δημιούργησανε τεράστιες καταστροφές στήν ενάλλα ζωή μέ τίς υποθαλάσσιες έκρήξεις.

3.7.4. 'Απεύλησαν ότι δέν θά σεβαστούν τά 10 μίλια έναέριου χώρου τών έλληνικών νησιών καί γενικά κινηθήκανε σέ επικίνδυνα μικρή απόσταση από τά ελληνικά νερά.

3.8. Οί άερονευτικές άσκήσεις τών Τούρκων, παρά τίς παραβιάσεις πού αναφερθήκανε, δέν θά εΐχανε τόση σημασία άν δέν συνδιαζόντουσαν μέ ένα άκόμα γεγονός. Τήν αύξηση δηλαδή τής πολεμικής ισχύος τών γειτόνων μας. Χάρις στή γενναιόδωρη βοήθεια τών ΗΠΑ καί τοϋ κυριώτερου εκπροσώπου τους στήν Εύρώπη, τή Δυτική Γερμανία πού συνεχώς έντείνεται. 'Η δημιουργία τής στρατιδς τοϋ Αίγαίου, ή δημιουργία τεράστιας άποβατικής δύναμης (τής μεγαλύτερης αναλογικά στήν Εύρώπη) μέ διάταξη έκπιετική άπέναντι στά νησιά μας, ή τοποθέτηση πυραύλων κατά μήκος τών άκτών, ή έξασφάλιση τών συνόρων τους μέ τή Σοβιετική Ένωση (μετά τήν ύπογραφή τοϋ Τουρκο-Σοβιετικοϋ Συμφώνου μή επέθεσης) πού σημαίνει άποδέσμευση μεγάλων στρατιωτικών μονάδων καί δυνατότητα μεταφοράς των στά Μικρασιατικά παράλια, όλα εΐναι στοιχεΐα πού μάς έπιβαλώνουν ότι ή αύξηση τής ισχύος αύτής δέν στρέφεται έναντίον τών έχθρών τοϋ NATO, αλλά έναντια τής άκεραιότητας τής Έλλάδας καί τοϋ ύπολοίπου τής Κύπρου.

3.9. Παρ'όλα αύτά μία πολεμική προσπάθεια τών Τούρκων θά ήταν δύσκολη περιπέτεια γι'αυτούς. Γι'αυτό ένα άκόμα τμήμα τοϋ μακροχρόνιου έκπιετικοϋ σχεδίου τους άναπτύσσεται μέ ένταση παράλληλα μέ όλα τά άλλα. Πρόκειται γιά τήν άπαίτησή τους άποστρατικοποίησης τών Έλληνικών νησιών τοϋ ανατολικοϋ Αίγαίου, μέ τό πρόσχημα ότι οί ελληνικές δυνάμεις πού βρίσκονται σ'αύτά άποτελοϋν άπειλή γιά τήν Τουρκία. 'Ο ισχυρισμός εΐναι έντελώς γελοΐος, γιατί εΐναι γνωστό:

3.9.1. "Ότι οί φρουρές τών νησιών μας έχουν καθαρά άμυντικές δυνατότητες.

3.9.2. "Ότι άπόφαση στά Μικρασιατικά παράλια άπαιτεΐ δυνατότητες πού δέν τίς έχει ή Έλλάδα καί πού δέν τίς χρειάζεται, γιατί έχει άποδεχθεΐ καί σέβεται τίς Διεθνείς Συν-

θήκες ἔστω καὶ ἂν ἀδικήθηκε ἀπ' αὐτές.

3.9.3. Τὰ ἐλληνικὰ στρατιωτικὰ τμήματα βρίσκονται στὰ νησιά με βάση τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοάμυνας πού δίνει σέ κάθε κράτος τὸ ἄρθρο 51 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ ΟΗΕ.

Ἀντίθετα, ἡ ἀποχώρηση αὐτῶν τῶν δυνάμεων θὰ ἐπέτρεπε τὴν εὐκόλη σχετικὰ κατάληψή τους ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἡ ἀνακατάληψή τους ἀπὸ τίς Ἑλληνικὲς Δυνάμεις θὰ ἦταν μιὰ πολὴ δύσκολη ἐπιχείρηση καὶ μὲ τεράστιες θυσίες σέ ἀνθρώπους καὶ ὕλιν, γιὰτί:

α. Τὰ νησιά μας τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τίς ἐλληνικὲς ἀκτὲς καὶ οἱ ἀποβατικὲς μας δυνάμεις θὰ ἔμεναν ἐκτεθειμένες ἀπὸ μεγάλο χρονικὸ διάστημα στὶς ἐπιθέσεις τῶν Τούρκων, ἐνῶ ἀντίθετα οἱ Τούρκοι γρήγορα θὰ μετέφεραν στὰ νησιά τεράστιες δυνάμεις τους.

β. Ἡ ἐλληνικὴ ἀεροπορία δέν θὰ μποροῦσε νὰ βομβαρδύσει τὰ ἐλληνικὰ νησιά πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπιχείρηση ἀνακατάληψής τους, χωρὶς νὰ πληῖξει καὶ τὸν ἐλληνικὸ πληθυσμό.

Ἔτσι γιὰ τὸ Τούρκικο αἶτημα τῆς ἀποστρατικοποίησης τῶν νησιῶν μας δέν ἐπιτρέπεται καμμιά συζήτηση. Ὅποιαδήποτε τυχόν ἀποδυναμωση τῆς ἀμυντικῆς τους ἐκπαιδεύσεως θὰ ἰσοδυναμοῦσε μὲ προδοσίαν ἀντίστοιχη ἐκείνης τῆς ἀποχώρησης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἀπὸ τὴν Κύπρο στὰ 1967, μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα.

3.9.4. Σημαντικὸς τέλος παράγοντας πού δρᾷ ἀρνητικὰ στὸ ὅλο θέμα τῶν σχέσεών μας μὲ τοὺς ἀνατολικούς γείτονες εἶναι καὶ ἡ ἔντεχνη καὶ μεθοδικὴ προπαγάνδα τῶν Τούρκων σωβινιστῶν πού ὁδηγεῖ στὴν ἐχθρότητα τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες δέν ἔχουν οὔτε φυλετικὲς οὔτε θρησκευτικὲς προκαταλήψεις καὶ πρέπει νὰ δείξουμε στὶς μειονότητες, ὅτι δέν ἔχουν τίποτε νὰ φοβηθοῦν ἀρκεῖ νὰ σεβαστοῦν τὴν ἐλληνικὴ τους ὑπηκοότητα, ὅπως ἡ Ἑλλάδα σέβεται καὶ προστατεύει τὴν γλῶσσα καὶ τὴ θρησκεία τους.

3.9.5. Ἐπισημαίνουμε τέλος τίς ἐπαναλαμβανόμενες τὸν τελευταῖο

καιρό δηλώσεις, συνεντεύξεις, άρθρα 'Αμερικανών "είδω-
κων" για το θέμα του Αιγαίου και τις ελληνοτουρκικές σχέ-
σεις, που προωθούνται έντονα και προβάλλονται απ'τά μέσα
μαζικής ενημέρωσης. Τα κείμενα αυτά κάτω απ'τό κέλυφος
μιάς δήθεν αντικειμενικής ανάλυσης κρύβουν πάντοτε τους
καθορισμένους και γνωστούς στόχους της εξωτερικής πολιτι-
κής των ΗΠΑ, και προηγούνται σημαντικών ενεργειών στον
πολιτικό ή το στρατιωτικό τομέα. "Αν αυτό συνδιαστεύ
μέ την ένταση της προσπάθειας τόσο των ΗΠΑ, της Δυτ. Γερ-
μανίας και του NATO γενικώτερα για την ισχυροποίηση από
κάθε πλευρά (και κυρίως στρατιωτικά) των θέσεων των
Τούρκων, βγαίνει άμεσα το συμπέρασμα ότι οι παραπάνω
παράγοντες έχουν αποφασίσει την όριστική λύση του ζητή-
ματος και βέβαια σε βάρος της εθνικής ακεραιότητας της
'Ελλάδας.

4. Κάτω απ'αυτές τις συνθήκες που περιληπτικά αναφέρθηκαν παραπάνω οι
θέσεις που αποδεχόμαστε και υποστηρίζουμε είναι:

4.1. 'Οποιαδήποτε προσπάθεια ν'άποσυνδεθούν οι σημερινές τουρκικές ά-
ξιώσεις από τα προηγούμενα χτυπήματα των Τούρκων σωβινιστών κατά
του ελληνισμού και νά αποκρυβούν οι ευρύτεροι στόχοι των, ή νά
μās επιβληθεί οποιαδήποτε παραχώρηση ως προσφορά στην ειρήνη,
θ'αποκοιμίζει τό λαό μας, και θά τόν παρασκεύαζε νά δεχτεί, για
μιά φορά ακόμα, συντελεσμένα από τή διεθνή συνενοχή ή άνοχή γεγο-
νότα. Τελικά, ύπονομεύει τό ήθελό του και μās οδηγεί σε νέα
έθνική συμφορά.

Μπροστά σ'αυτούς τους κινδύνους, μόνη πολιτική που σώζει τόν
τόπο, που προσφέρει συνάμα και τό πιο αποτελεσματικό στήριγμα
για τήν άποφυγή της ένοπλης σύγκρουσης, είναι μιά ξεκάθαρη και
άνυποχώρητη ελληνική πολιτική.

Μιά ελληνική έξωτερική πολιτική πρέπει νά επιδιώκει τήν κατοχύ-
ρωση της εθνικής ανεξαρτησίας, τόν τερματισμό κάθε ύποτελείας,
είτε οικονομικής είτε πολιτικής, τήν κατάργηση των σημερινών
πολλαπλών δεσμεύσεων που επιβάλλουν αποφάσεις αντίθετες πρός
τά συμφέροντα του τόπου. Μιά πραγματικά ελληνική πολιτική πρέπει
νά θέτει τό έθνικό πάνω από κάθε συμμαχικό συμφέρον. Δέν διεκ-
δικούμε τίποτε από τους γείτονες λαούς. Απτάμε μόνο τήν έφαρμο-
γή των συνθηκών και των αρχών του διεθνούς δικαίου.

Κάθε υποχώρηση από τὰ ἔθνικά μας δικαιώματα, θά γεννήσει μιὰ ἐπόμενη ἀξίωση. Θά φτάσουμε ἔτσι, στοῦ πολιτικό καί ἠθικό ἀποδυναμωμα τῆς Ἑλλάδας, γιὰ νά καταλήξουμε στοῦ ἀδιέξοδο ἐκεῖνο, πού θά φέρει ἀναπότρεπτα ἢ τόν ἀκρωτηριασμό καί ταπείνωση, ἢ τή σύρραξη.

Θεμέλιο γιὰ μιὰ προγραμματισμένη μακρόπνοη καί ἀποτελεσματική ἐξωτερική πολιτική εἶναι ἡ ἐπαγρύπνηση τοῦ λαοῦ μας, γιὰτί ἡ κατάλυση τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἀνοίγει τόν δρόμο σέ ἐθνικές καταστροφές. Λαϊκή Κυριαρχία, Ἑθνική Ἀνεξαρτησία καί Ἀκεραιότητα τοῦ Ἑθνικοῦ μας χώρου, εἶναι ἀξεχώριστες.

4.2. Ἡ ἀγωνιστική συσπείρωση καί κλητοποίηση τοῦ Λαοῦ μας, ἡ σωστή καί συστηματική ἐνημέρωσή του γιὰ ὅλες τίς πτυχές καί γιὰ τή ζωτική σημασία τῶν προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζουμε, ἡ καταγγε-
λία κάθε προσπάθειας νά ὑπονομευτεῖ τό ἠθικό του καί ἡ ἐθνική αὐτοπεποίθηση, ἀποτελοῦν βασική υποχρέωση ὅλων μας, πολύ περισσό-
τερο ὅταν ἡ υπεύθυνη Κυβέρνηση δέν ἐκτελεῖ αὐτό τό βασικό καθή-
κον της.

4.3. Βασικά αἰτήματά μας εἶναι:

4.3.1. Χάραξη ρωμαλέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πού θ' ἀναζητήσει
στηρίγματα πρὸς κάθε κατεύθυνση, καί θ' ἀποβλέπει στή
συμπράσταση ὅλων τῶν φιλειρηνικῶν λαῶν, ἰδιαίτερα τῶν
γειτονικῶν καί μεσογειακῶν, καί ὅλων τῶν πολιτικῶν, κοι-
νωνικῶν καί πνευματικῶν δυνάμεων πού ἀγωνίζονται γιὰ τήν
ἀνεξαρτησία τῶν λαῶν καί τήν ἐλεύθερη εἰρηνική συνύπαρξη.

4.3.2. Ὑπεράσπιση καί κατοχύρωση τοῦ ἐνιαίου καί ἀδιαίρετου
χαρακτήρα τοῦ νησιωτικοῦ καί ἡπειρωτικοῦ χώρου τῆς Ἑλ-
λάδας καθὼς καί τῶν δικαιωμάτων μας στοῦ ἐναέριο χώρο
τοῦ Αἰγαίου.

4.3.3. Διακήρυξη τῶν 12 μιλίων σάν ζώνης τῶν χωρικῶν μας ὑδά-
των μέ κατοχύρωση τῆς ἐλευθερίας τῆς ναυσιπλαΐας.

4.3.4. Καθορισμός τῆς ὑφαλοκρηπίδας τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου μέ
βάση τή Σύμβαση τῆς Γενεύης τοῦ 1958.

4.3.5. Ἐμμονή σέ μιὰ μακρόχρονη προσπάθεια γιὰ τήν ἀμυντική θω-
ράκιση τῆς χώρας μας. Βασική πηγή τῆς ἀμυντικῆς μας δύ-
ναμης εἶναι ὁ ἕδαιος ὁ Λαός μας καί ἰσχυρές Ἐνοπλες Δυνά-

μεις είναι εκείνες που ταυτίζονται με ένα Κυρίαρχο Λαό. Τό δυνάμωμα της έθνικης ενότητας, ή κατοχύρωση των πολιτικών ελευθεριών και της Λαϊκής Κυριαρχίας αποτελούν αναγκαίους όρους και για την επίτευξη αυτής της άμυντικής θωράκισης.

4.3.6. 'Αποκατάσταση του Κυπριακού Λαού στα δικαιώματά του σύμφωνα με τα ψηφίσματα και τις αποφάσεις των οργάνων του ΟΗΕ.

5. Οί καιροί είναι δύσκολοι για τον τόπο μας. Προχθές ακόμα ο καθηγητής Γιάννης Κακριδής ύψωσε τη φωνή του, φωνή συνεύδησης ενός Λαού, στην άκρεια έπαλη του 'Ελληνισμού, τη Λήμνο:

"Ας τό καταλάβουμε καλά: Τό Αίγαίο είναι ή ζωή μας, ή ανάσα μας.

"Αν τό χάσουμε χαθήκαμε."

'Αλλά ό Λαός μας δέν θά λυγίσει - θά συνεχίσει τον άγώνα του και θά νικήσει. Θά προστατέψει την έθνική ανεξαρτησία και άκεραιότητα του τόπου, θά κατοχυρώσει την Κυριαρχία του και θά προχωρήσει στους δρόμους των μεγάλων Κοινωνικών 'Αλλαγών.

ΠΑΣΚ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

'Αθήνα 27.4.77